

Med bildandet av Anders Hagberg Quartet 2009 ville jag arbeta med en av jazzens klassiska format, kvartetten med blås, piano, kontrabas och trummor. Utmaningen med det är att det finns en stark kanon av legendariska grupper och deras inspelningar med denna sättnings, då i synnerhet med tenorsaxofon som blåsinstrument. En initial frågeställning var: Hur kan vi med denna utgångspunkt komponera, improvisera, instrumentera för att kunna tillföra något till denna tradition?

Att kvartetten blivit en vanlig sättnings är inte förvånande. Varje instrument har av tradition en definierad roll; melodier (blås), harmonier (piano, bas), rytm (trummor, bas). Det finns alltså många förebilder att förhålla sig till. Det kan vara i första steget något som känns skönt och gör att man lutar sig mot en tradition och ett språk som vi delar som jazzmusiker. Men det kan också vara en begränsning att det finns starka "original" att ha som referenser i bakhuvudet. Genom vårt arbete tillsammans har vi tagit avstamp i ett gemensamt musikaliskt språk och sedan försökt utveckla och utmana oss med oväntade rollfördelningar, instrumenteringar och nya kompositioner präglade av oss som individer.

Vi har under dessa fem år utvecklat vårt samspel och våra klangliga möjligheter under skiv- och radioinspelningar, turnerande, repertoarutveckling mm. Inför turnén i USA arbetade vi med att förnya delar av repertoaren och vi spelade musik av 3 av bandets 4 medlemmar. Detta har i hög grad bidragit till en större mångfald av temperament och uttryck. Jag upplever även att jag själv som musiker utmanas att spela på andra sätt när jag interpreterar och improviserar kring mina kollegors musik.

En central beståndsdel i denna grupps arbete är instrumenteringen. Jag använder ett flertal olika flöjter (bl.a. Matusi, en membranflöjt inspirerad av den kinesiska bambuflöjten dzi-dzi) och sopransaxofon. Vår basist, Johannes Lundberg sjunger även ordlöst och bidrar med en vokal klang till blåsinstrumentens melodiska spel. Pianisten Joona Toivanen

arbetar mycket med prepareringar av flygeln, vilket vi på allvar började integrera i vår musik under våren 2014. Slutligen Göran Kroon, trummor & slagverk har utmanats att utforska sitt instrument på nytt och spelar bl.a. mycket med händerna direkt på skinnen plus att han använder ett afrikanskt instrument, udu. Sammantaget kan man säga att vi arbetade med den definierade begränsningen av våra akustiska instrument men med en strävan att utveckla vår palett av möjligheter och kombinationer.

(Just dessa kvaliteter lyftes för övrigt fram av flera recensenter och kulturpersonligheter som bevistade våra konserter i USA).

Vår förberedelse inkluderade flera konserter i Sverige då vi prövade dessa idéer i ett skarpt läge. Man talar inom jazzen om en nordisk dialekt där melodik, utnyttjandet av pauser och ett öppnare samspel är några kännetecken. Man skulle kunna säga att vår kvartett verkar i den andan men med ett utvidgat val av melodiskt material från flera andra musikaliska kulturer.

Med improvisationen som utgångspunkt har jag under mitt musikerliv ofta befunnit mig i gränslanden mellan olika genrer och musikaliska kulturer. Några exempel är långa samarbeten med indiska musiker (klassisk raga), samiska jojkare, nordiska folkmusiker, klassiska musiker, arabiska mfl. Det som lockat i dessa sammanhang är klang-kombinationerna mellan instrument som mer sällan hörs tillsammans såväl som olika estetik och preferenser beroende på musikalisk tradition. Genom att möta dessa olika musiker har jag tydligare kunnat se mig själv och identifiera mitt musikaliska språk. Jag tror att man är en öppnare konstnär och människa om man är trygg i sig själv och sin musik och alla samarbeten har varit en del i processen att hitta min identitet som musiker.

Vi fyra musiker är alla vad man skulle kalla "jazzmusiker" men med en stor öppenhet och utblick mot andra typer av uttryck. Jag tror att just detta är bakgrunden till att jag formade gruppen; Jag ville spela i en mer homogen samling musiker (4 nordiska jazzmusiker) än vad som varit fallet i många andra

sammanhang jag initierat. Det som är intressant att se är att jag ändå strävar mot andra klangideal än vad sättningen i grunden erbjuder. Jag intresserar mig för dessa kombinationer av klang och vad de ger för impulser till komposition och improvisation.

Vi utnyttjade tillfällena då vi fick spela för en kräsen och kunnig amerikansk jazzpublik till att testa våra idéer och fick starkt positivt gensvar. Turnén fungerade som en katalysator för ett fortsatt utvecklande av de klangliga möjligheterna och idag arbetar jag nära med pianisten Joonas Toivanen i ett utforskande av klangliga kontraster mellan olika flöjter och saxofon och preparerat piano samt viss elektronik.

Repertoar:

1. Stories of Now – Hagberg
2. Biera Maret – trad arr Hagberg. En bearbetning av en samisk jojk för preparerat piano, flöjt, udu bas och röst
3. Ali Khan w "Gamelan intro" – Hagberg. Intro med magnetprepareringar i flygeln och Matusiflute (Kingma). Komposition baserad på C# augmented scale.
4. Gtonga - Hagberg
5. Om olyckan vill – Lundberg. Inspiration av svensk folkton, växlar mellan 3/4 och 2/4
6. Darkroom – Toivanen. Ett episkt stycke i 4/4 och 7/8 med prepareringar
7. Dancing Stone- Hagberg. Inledning med övertonsflöjt i E (sälgpipa). Leder in till en snabb sextondelsrytm i 4/4 baserat på indiska taalan Tin Tal. Tema i G-mixolydisk.

BENÄMNING OCH BESKRIVNING AV BIFOGADE DIGITALA FILER:

(ljud, video, bild, program, foto, recension etc.)
Foton från Rochester NY och Washington DC